

РЕШЕНИЕ

№ 5063

гр. София, 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2056** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Б. Д. С. срещу Решение № 1040-21-107/26.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00851531/09.12.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено да се прихване изискуемо вземане на лицето от ДОО, представляващо обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина по Болничен лист № Е20201560776 за периода 13.11.2020 г. до 22.11.2020г. в размер на 63,20 лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението, както и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № 214-00-2834-1/25.05.2015 г. на жалбоподателя, въз основа на подадено заявление за прекратено трудово правоотношение с [фирма] е отпуснато парично обезщетение за безработица на основание чл. 54ж, във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО за периода 09.05.2015г.-08.04.2016 г. в размер на 30,18 лв. дневно.

На осигурителя [фирма] е извършена проверка по разходите на ДОО. Подадените данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО от осигурителя за Б. Д. С. за периода 29.04.2015г.-08.05.2015 г., включително, са заличени.

С Разпореждане № 214-00-2834-2/26.02.2020 г. е отменено Разпореждане № 214-00-2834-1/25.05.2015 г., с което е отпуснато парично обезщетение за безработица на жалбоподателя. Издадено е Разпореждане № 214-00-2834-3/26.02.2020 г., с което е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица на лицето. Издадено е и Разпореждане № 214-00-2834-4/26.02.2020 г., с което е разпоредено С. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 09.05.2015г.-08.04.2016 г. в общ размер на 7 092,30 лв. на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО. Задължението не е било погасено доброволно в срока по чл. 114, ал. 3 от КСО.

Издадено е Разпореждане № РП-2-21-00851531/09.12.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено да се прихване изискуемо вземане на лицето от ДОО, представляващо обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина по Болничен лист № Е20201560776 за периода през м. 11.2020 г. в размер на 63,20 лв. Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-107/26.01.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1 от КСО – директорът на ТП на НОИ-С. град. Потвърденото с решението на Директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган в съответствие с чл. 114, ал. 3 от КСО – „ръководител на контрола по разходите на ДОО“.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

Неоснователно е възражението, че не е изпълнено изискването на чл. 26 от АПК. Предвид характера на производството по чл. 114, ал. 5 от КСО, не е налице задължение за уведомяване. Правото на прихващане е от категорията на

погасителните потестативни права като едностранното волеизявление на административния орган е достатъчно за упражняването му, с което се реализира принудително частично погасяване на вземането на ДОО.

Съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

Съдът приема, че са били налице предпоставките за приложение на цитираната норма на чл. 114, ал. 5 от КСО, а именно: наличие на две насрещни задължения, идентичност на субектите по двете правоотношения, еднородност на двете задължения и изискуемост на вземането на страната - в случая административния орган, осъществяващ контрола на разходите на ДОО, който прави изявление за прихващане.. Прихващането може да се прилага за събиране на непогасени в предвидения 14-дневен срок за доброволно изпълнение публични държавни вземания по ДОО, както е в случая. Тази законова разпоредба дава възможност прихващането да се извършва от всяко възникнало вземане от ДОО, както е в случая, без да се изисква изричното писмено съгласие на лицето. Прихващането е способ за принудително изпълнение на задължението за възстановяване на недобросъвестно получени суми по ДОО.

Не е спорно, че от страна на жалбоподателката не са предприети действия по доброволно изпълнение на задължението.

Материалноправните изисквания за законност на това изпълнение обхващат съществуването на законосъобразно задължение по ДОО, което подлежи на изпълнение. В конкретния случай, е издадено Разпореждане № 214-00-2834-4/26.02.2020 г., с което е разпоредено С. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 09.05.2015г.-08.04.2016 г. в общ размер на 7 092,30 лв. на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО.

По делото не са представени доказателства, от които да се установява дали към момента на издаване на потвърденото с процесното решение Разпореждане № РП-2-21-00851531/09.12.2020 г. е влязло в сила предходното Разпореждане № 214-00-2834-4/26.02.2020 г. съгласно чл.117а от КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 от КСО не спира изпълнението им. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, че е спряно изпълнението на разпореждането по реда на чл.117а, ал. 2 от КСО. При допуснато по силата на закона предварително изпълнение на разпореждането за възстановяване на недобросъвестно получени суми, обстоятелството дали същото е оспорено по административен и съдебен ред не поражда основание за незаконосъобразност на извършеното прихващане с оспореното в настоящото съдебно производство разпореждане.

Неотносимо към настоящото производство е направеното в жалбата възражение, че Разпореждане № 214-00-2834-4/26.02.2020 г., с което е разпоредено С. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода 09.05.2015г.-08.04.2016 г. в общ размер на 7 092,30 лв. на основание чл. 114, ал. 2, т. 2

и ал. 3 от КСО, не е надлежно връчено на лицето. Преценката на законосъобразността на Разпореждане № 214-00-2834-4/26.02.2020 г. може да бъде извършена в друго, отделно производство, но не и в настоящото. В настоящото производство следва да бъде направена преценка дали са били основания за издаване на разпореждането за прихващане, потвърдено с процесното решение, мотиви за което са изложени по-горе.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. С. срещу Решение № 1040-21-107/26.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00851531/09.12.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Б. Д. С. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: